

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ
ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ
(Μέρος 3, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ)
(Αποφάσεις Ολομέλειας)

4 Ιανουαρίου 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΛ-
ΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
2. ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείοντες - Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1247).

Ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος, Ν.1/90 — Άρθρο 85(1) — Διαθεσιμότητα — Η διάρκεια της διαθεσιμότητας μπορεί να παραταθεί για τρεις μήνες αν συντρέχει σοβαρός λόγος — Διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. να κρίνει ανάλογα με τα εκάστοτε πραγματικά δεδομένα — Πότε συντρέχει σοβαρός λόγος.

Διοικητικό Δίκαιο — Διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην ουσιαστική κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου και στην εκτίμηση των γεγονότων που βρισκονται ενώπιόν του — Επεμβαίνει κατ' εξαίρεση αν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση όρων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας ή παραβίαση του Συντάγματος ή του νόμου. 5

Με την έφεσή τους αυτή οι εφεσείοντες επιδίωξαν την ακύρωση πρωτόδικης απόφασης με την οποία είχε ανασταλεί η ισχύς απόφασεως της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας που παρέτεινε την διαθεσιμότητα του εφεσίβλητου για ένα ακόμη τρίμηνο. Ο εφεσίβλητος ήταν Διευθυντής του Τμήματος Οδικών Μεταφορών στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων και είχε τεθεί επί τρεις αρχικά μήνες σε διαθεσιμότητα λόγω ισχυριζόμενης ανάμιξής του σε υπόθεση παράνομης εγγραφής μηχανοκινήτων οχημάτων και της συνακόλουθης σύλληψής του από την Αστυνομία προς διευκόλυνση των ανακρίσεων. Όταν όμως η Ε.Δ.Υ. αντιμετώπισε την περίπτωση παράτασης της διαθεσιμότητάς του για δεύτερο τρίμηνο βάσει της επιφύλαξης του άρθρου 85(1) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90) και έλαβε τελικά τη σχετική απόφαση, ο εφεσίβλητος επιδίωξε δικαστικά την ακύρωσή της, πετυχαίνοντας και το εφεσιβαλλόμενο προσωρινό διάταγμα αναστολής της ισχύς της. 10
15
20

Η Ε.Δ.Υ. κατά τη λήψη της απόφασής της για παράταση της διαθεσιμότητας, είχε λάβει μεταξύ άλλων υπόψη και πληροφορία προερχόμενη από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων ότι ο εφεσίβλητος είχε κατηγορηθεί γραπτώς και σύμφωνα με την Αστυνομία θα προσαγόταν στο Δικαστήριο σε λιγότερο από ένα μήνα. Ο εφεσίβλητος στα πλαίσια της διαδικασίας της προσφυγής ανέφερε ότι η Αστυνομία ούτε καν κατάθεση δεν του ζήτησε ενώ από την πλευρά τους οι εφεσείοντες προέβλεπαν ότι η μη αναστολή της ισχύος της απόφασής τους δεν θα προκαλούσε στον εφεσίβλητο καμία ανεπανόρθωτη ζημία και ότι πάντως ενήργησαν σύννομα. 25
30

Ο πρωτόδικος Δικαστής διαπίστωσε αφενός ότι ο ισχυρισμός του εφεσίβλητου περί μη κατάθεσής του καν στην Αστυνομία δεν αμφισβητήθηκε και αφετέρου ότι οι πληροφορίες του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα αφού πλησίαζε η πάροδος δύο μηνών και καμία υπόθεση δεν είχε καταχωρηθεί στο Δικαστήριο εναντίον του εφεσιβλήτου. 35
40

Το Ανώτατο Δικαστήριο κάνοντας δεκτή την έφεση, αποφάσισε ότι:

1. Από την αγόρευση του εφεσίβλητου συνάγεται ότι δεν αμφισβητήθηκε το γεγονός ότι είχε κατηγορηθεί γραπτώς, η νομική όμως ερμηνεία που έδωσε στο γεγονός αυτό είναι ότι το έγγραφο αυτό που τιτλοφορείται "Κατάθεση" δεν αποτελούσε κατάθεση υπό την έννοια των Δικαστικών Κανονισμών. Άσχετα όμως με τη 45

νομική προσέγγιση του τι αποτελεί κατάθεση, το γεγονός παραμένει ότι ο εφεσίβλητος κατηγορήθηκε γραπτώς, πράγμα που στην καθιερωμένη πορεία των πραγμάτων θα οδηγούσε τελικά στην καταχώρηση κατηγορητηρίου στο Δικαστήριο.

- 5 2. Σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 85(1) του Νόμου 1/90, η διάρκεια της διαθεσιμότητας μπορεί να παραταθεί για άλλους τρεις μήνες μόνον, "αν συντρέχει σοβαρός λόγος". Προκύπτει από τα γεγονότα ότι δεν υποβλήθηκαν στην Ε.Δ.Υ. οποιαδήποτε στοιχεία που δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα.
- 10 Επομένως δεν υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα. Η Ε.Δ.Υ. με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία μπορούσε, ως αρμόδιο διοικητικό όργανο, εύλογα να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ικανοποιείτο το ουσιώδες στοιχείο της επιφύλαξης και δικαιολογείτο, κάτω από τις περιστάσεις, η παράταση της διαθεσιμότητας του εφεσίβλητου για
- 15 ακόμη τρεις μήνες. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην ουσιαστική κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου και στην εκτίμηση των γεγονότων που βρίσκονται ενώπιόν του, εκτός αν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας που συνιστά υπέρβαση εξουσίας, ή παραβίαση του Συντάγματος ή νόμου. Δεν μπορούσε με οποιοδήποτε τρόπο να υποστηριχθεί ότι υπήρξε έκδηλη παρανομία.

Η έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

25 Έφεση.

- Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Αρτεμίδα, Δ.) που δόθηκε στις 21 Δεκεμβρίου, 1990 (Αριθμός Προσφυγής 975/90) με την οποία έγινε αποδεκτή αίτηση του εφεσίβλητου για αναστολή της διαθεσιμότητάς του μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής του.
- 30

- Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με την Τ. Πολυχρονίδου (Δ/δα), Δικηγόρο της Δημοκρατίας Α και τον Μ. Τσαγγαρίδη, Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τους εφεσείοντες.
- 35

Π. Αγγελίδης, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

- Α. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσίβλητος, που είναι ο Διευθυντής του Τμήματος Οδικών Μεταφορών στο Υπουργείο Συγκοινωνιών
- 40

και Έργων, συνελήφθη από την Αστυνομία στις 2 Αυγούστου, 1990, για τη διευκόλυνση των ανακρίσεων της που από πολλού είχαν αρχίσει σχετικά με υπόθεση (α) συνωμοσίας για προώθηση νομίμων σκοπών με παράνομα μέσα, δηλαδή παράνομης εγγραφής μηχανοκινήτων οχημάτων, (β) δόλου και κατάχρησης εμπιστοσύνης από δημόσιο λειτουργό, (γ) κατάχρηση εξουσίας και (δ) εξασφάλιση πιστοποιητικών εγγραφής μηχανοκινήτων οχημάτων με ψευδή στοιχεία. 5

Δύο μέρες αργότερα, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων πληροφορούσε την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αποστέλλοντάς της επίσης αντίγραφο επιστολής του Αναπληρωτή Αρχηγού Αστυνομίας, ημερομηνίας 4 Αυγούστου, 1990, ότι μαζί με τον Τεχνικό Επιθεωρητή του ιδίου Τμήματος ο εφεσίβλητος συνελήφθη βάσει δικαστικού εντάλματος και με διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας τέθηκε σε οκταήμερη κράτηση για διευκόλυνση των σχετικών ανακρίσεων. Με την ίδια επιστολή ζήτησε από μέρους της αρμόδιας αρχής που έκρινε τούτο σκόπιμο, όπως ο εφεσίβλητος και ο άλλος λειτουργός του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, τεθούν σε διαθεσιμότητα μέχρι της τελικής συμπλήρωσης της υπόθεσης για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο επηρεασμού της ποινικής αυτής υπόθεσης. Τόνισε δε ότι για το σκοπό αυτό είχαν ληφθεί υπόψη οι υπηρεσιακές αρμοδιότητες και η φύση των καθηκόντων τους. Και υπέβαλλε ότι το προτεινόμενο μέτρο της διαθεσιμότητας ήταν, υπό τις περιστάσεις, αναγκαίο προς το δημόσιο συμφέρο και ότι θα λαμβάνονταν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να μην παρουσιαστούν επιπτώσεις στη λειτουργία της υπηρεσίας από τη μη άσκηση από τον εφεσίβλητο και τον άλλο λειτουργό των καθηκόντων της θέσης τους. 10
15
20
25
30

Η Επιτροπή, στις 7 Αυγούστου, 1990, εξέτασε το θέμα της διαθεσιμότητας του εφεσίβλητου και του άλλου λειτουργού και αφού στο σχετικό πρακτικό της αναφέρθηκε στο πραγματικό υπόβαθρο όπως περιεχόταν στην πιο πάνω επιστολή του Γενικού Διευθυντή και του Αναπληρωτή Αρχηγού της Αστυνομίας και στα ποινικά αδικήμα- 35

τα για τα οποία ο εφεσίβλητος εθεωρείτο ύποπτος και εγίνετο η ανάκριση, και αφού έλαβε υπόψη της τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι είναι προς το δημόσιο συμφέρο να τεθούν οι πιο πάνω υπάλληλοι σε διαθεσιμότητα από τις 7
5 Αυγούστου, 1990, και κατά τη διάρκεια της έρευνας, σύμφωνα με το άρθρο 85(1) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Νόμος Αρ. 1 του 1990). Επέτρεψε δε στον εφεσίβλητο και τον άλλο λειτουργό να λαμβάνουν το ήμισυ των απολαβών τους κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητάς τους.
10

Στις 29 Οκτωβρίου, 1990 η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επέσυρε την προσοχή του Γενικού Διευθυντή στην επιφύλαξη του άρθρου 85(1) του νόμου που προβλέπει ότι "η διάρκεια της διαθεσιμότητας στην οποία τίθεται ο
15 υπάλληλος κατά τη διάρκεια της έρευνας δεν μπορεί να υπερβεί τους τρεις μήνες, μπορεί όμως να παραταθεί, αν συντρέχει σοβαρός λόγος, για άλλους τρεις μήνες." Ενόψει δε της διάταξης αυτής τον παρακαλούσε, σε περίπτωση που υποστήριζε ότι θα έπρεπε να παραταθεί η διαθεσιμότητα, να υποβάλει έγκαιρα σχετική εισήγηση δεόντως αιτιολογημένη.
20

Στις 30 Οκτωβρίου, 1990, ο Γενικός Εισαγγελέας με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας υπέβαλε εισήγηση για παράταση της διαθεσιμότητας του εφεσίβλητου και του άλλου λειτουργού για
25 άλλους τρεις μήνες και στην παράγραφο 2 της επιστολής αυτής έλεγε: "Οι πιο πάνω έχουν κατηγορηθεί γραπτώς και σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Αστυνομίας υπολογίζεται ότι θα προσαχθούν ενώπιον του Δικαστηρίου γύρω στα τέλη Νοεμβρίου, 1990."
30

Στις 2 Νοεμβρίου, 1990, ο Γενικός Εισαγγελέας έγραψε στην Επιτροπή την πιο κάτω επιστολή:

"Σε συνέχεια της επιστολής μου με τους ίδιους αριθμούς και ημερ. 30.10.90 σχετικά με το θέμα της διαθεσιμότητας του Ανδρέα Αναστασιάδη, Διευθυντή Τμήματος Οδικών Μεταφορών και Γιαννάκη Πολυκάρπου,
35

Ανώτερου Τεχνικού Επιθεωρητή, Τμήμα Οδικών Μεταφορών, έχω οδηγίες από τον Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων να αναφέρω ότι η παράταση της διαθεσιμότητας των εν λόγω υπαλλήλων για άλλους τρεις μήνες είναι αναγκαία γιατί τυχόν επάνοδος τους στην Υπηρεσία στο παρόν στάδιο ενδεχομένως να επηρεάσει την όλη ποινική διαδικασία και ειδικότερα τις καταθέσεις των μαρτύρων στις υποθέσεις αυτές." 5

Θα πρέπει να προστεθεί εδώ ότι οι δικηγόροι του εφεσσίβλητου την 1 Νοεμβρίου, 1990, έστειλαν στην Επιτροπή μήνυμα μέσω fax στο οποίο αναφέρονται τα πιο κάτω: 10

"Επειδή η διαθεσιμότης του πιο πάνω πελάτη μας λήγει την 6.11.90, θα ηθέλαμε να σας αναφέρουμε τα κάτωθι: 15

α) Ο πελάτης μας δεν αντιμετωπίζει καμία ποινική υπόθεση εναντίον του.

β) Ουδεμία ποινική υπόθεση έχει καταχωρηθεί εναντίον του. 20

γ) Παρά την πολυήμερη αρχική κράτησή του, ούτε καν κατάθεση δεν του έχει ζητηθεί μέχρι σήμερα.

Υπό το φως των πιο πάνω δεδομένων, πιστεύουμε ότι τυχόν ανανέωση της διαθεσιμότητάς του θα είναι αδικαιολόγητη υπό τας περιστάσεις." 25

Η Επιτροπή εξέτασε το θέμα παράτασης της διαθεσιμότητας του εφεσσίβλητου και του άλλου λειτουργού στη συνεδρία της της 6 Νοεμβρίου, 1990. Το σχετικό πρακτικό αναφέρει τις επιστολές του Γενικού Διευθυντή της 30 Οκτωβρίου, 1990, και 2 Νοεμβρίου, 1990, και το πιο πάνω μήνυμα των δικηγόρων του εφεσσίβλητου, και καταλήγει με τα πιο κάτω: 30

"Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω, συμπεριλαμβανομένων των παρα-

στάσεων του Ανδρέα Αναστασιάδη, αποφάσισε ότι συν-
τρέχει σοβαρός λόγος για παράταση για άλλους τρεις
5 μήνες της διαθεσιμότητας των δύο υπαλλήλων. Γι'
αυτό, αποφάσισε να παρατείνει για άλλους τρεις μήνες,
από 7.11.90, την περίοδο διαθεσιμότητας των Ανδρέα
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ, Διευθυντή του Τμήματος Οδικών
Μεταφορών, και Γιαννάκη ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ, Ανώτε-
ρου Τεχνικού Επιθεωρητή, Τμήμα Οδικών Μεταφορών.
10 Περαιτέρω, αποφάσισε να επιτραπεί σ' αυτούς να εξα-
κολουθήσουν να λαμβάνουν κατά τη διάρκεια της δια-
θεσιμότητάς τους το 1/2 των απολαβών των θέσεών
τους."

Στη συνέχεια η Επιτροπή πληροφόρησε τον εφεσίβλητο
15 για την πιο πάνω απόφασή της να παρατείνει για άλλους
τρεις μήνες από της 7 Νοεμβρίου, 1990, την περίοδο διαθε-
σιμότητας, σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 85(1)
του νόμου.

Την απόφαση αυτή της Επιτροπής πρόσβαλε με προ-
20 σφυγή του ο εφεσίβλητος σαν άκυρη και παράνομη και
εστερημένη οποιασδήποτε νομικής αξίας. Ζήτησε δε ταυ-
τόχρονα προσωρινό διάταγμα που να αναστέλλει την ισχύ
της απόφασης αυτής μέχρι πλήρους αποπεράτωσης της
προσφυγής. Στην υποστηρικτική της αίτησης ένορκη δή-
25 λωσή του στις 19 Νοεμβρίου, 1990, στην οποία εκτίθενται
τα σχετικά γεγονότα, ο εφεσίβλητος, μεταξύ άλλων, ανα-
φέρει ότι ενώ η Αστυνομία τον είχε συλλάβει αρχές Αυ-
γούστου, μέχρι την ημέρα εκείνη δεν του ζητήθηκε ούτε
καν να δώσει κατάθεση σχετικά με οποιοδήποτε αδίκημα.
30 Στην ένορκη δήλωση, που κατατέθηκε από μέρους της
Επιτροπής, υιοθετούνται τα γεγονότα της ένστασης που
καταχωρήθηκε από μέρους της, αρνούνται όλους τους
ισχυρισμούς που περιέχονται στην αίτηση και την ένορκη
δήλωση του εφεσίβλητου και εκφράζεται η πίστη ότι η μη
35 έκδοση του αιτούμενου διατάγματος ουδεμίαν ανεπανόρ-
θωτη ζημιά θα προκαλούσε στον εφεσίβλητο και ότι η υπό
κρίση διοικητική απόφαση λήφθηκε σε πλήρη συμμόρφω-
ση με τον Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο.

Ο πρωτόδικος Δικαστής, στην υπό έφεση απόφασή του, αναφέρεται σε έκταση στα σχετικά γεγονότα της υπόθεσης, και ειδικά στο περιεχόμενο των επιστολών στις οποίες έγινε αναφορά ενωρίτερα στην απόφαση αυτή, επισημαίνει τις παραστάσεις των δικηγόρων του εφεσίβλητου προς την Επιτροπή, οι οποίες, όπως έχει λεχθεί, συνίσταντο στο γεγονός ότι η Αστυνομία όχι μόνο δεν κατηγόρησε τον αιτητή αλλά ούτε καν κατάθεση δεν τον κάλεσε να δώσει, καίτοι είχε παραμείνει υπό κράτηση για αρκετές ημέρες μετά τη σύλληψή του και παρατηρεί ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν αντικρούεται από οποιοδήποτε όργανο της διοίκησης αλλά ούτε και αμφισβητήθηκε ενώπιόν του με οποιαδήποτε έστω δήλωση. Συμπεραίνει δε ότι αυτά που αναφέρει ο Γενικός Διευθυντής στην επιστολή του στις 30 Οκτωβρίου, 1990, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και παρατήρησε ότι παρά τη διαβεβαίωση του Γενικού Διευθυντή ότι ο εφεσίβλητος αναμένετο να προσαχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου περί τα τέλη Νοεμβρίου, εν τούτοις μέχρι το δεύτερο ήμισυ του Δεκέμβρη καμιά υπόθεση δεν είχε καταχωρηθεί στο Δικαστήριο εναντίον του. Και καταλήγει με τα πιο κάτω:

"Το απλό ερώτημα που ετίθετο ενώπιον της Επιτροπής θα διευκρινιζόταν από την αρμόδια αρχή που ανέλαβε τις ανακρίσεις εις βάρος του αιτητή, δηλαδή την αστυνομία. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας την επίδικη απόφαση δεν προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των γεγονότων ή πλημμελή αξιολόγησή τους, απλά η αρχή που πρότεινε τη διαθεσιμότητα του αιτητή έθεσε ενώπιόν της στοιχεία που δεν ανταποκίνονταν στην πραγματικότητα.

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση γίνεται αποδεκτή. Η απόφαση της Επιτροπής, ημερ. 7.11.90, αναστέλλεται μέχρι εκδικάσεως της προσφυγής."

Είναι φανερό από την πιο πάνω έκθεση των σχετικών γεγονότων ότι κατά την εξέταση της εισήγησης της αρμόδιας αρχής για παράταση της διαθεσιμότητας του εφεσίβλητου η Επιτροπή είχε ενώπιόν της όλα τα στοιχεία που

5 υπήρχαν στο σχετικό φάκελο και στα οποία υπήρχε σαφής διαβεβαίωση ότι υπολογίζεται ότι ο εφεσίβλητος και ο άλλος λειτουργός θα προσήγοντο ενώπιον του Δικαστηρίου γύρω στα τέλη Νοεμβρίου, 1990, και ότι κατά τη διάρκεια της κράτησης του εφεσίβλητου αυτός κατηγορήθηκε γραπτώς από την Αστυνομία.

10 Εφάνη από την αγόρευση του ευπαίδευτου δικηγόρου του εφεσίβλητου ότι δεν αμφισβητείτο το γεγονός ότι ο πελάτης του είχε κατηγορηθεί γραπτώς, η νομική, όμως ερμηνεία που έδωσε στο γεγονός αυτό είναι ότι το έγγραφο αυτό που τιτλοφορείται "Κατάθεση" δεν αποτελούσε κατάθεση υπό την έννοια των Δικαστικών Κανονισμών και, επομένως, ορθά ο πελάτης του ισχυρίσθηκε και προέβη 15 στη συνέχεια στην ένορκη δήλωση ότι η Αστυνομία ούτε κατάθεση δεν του πήρε.

20 Άσχετα όμως με τη νομική προσέγγιση του ευπαίδευτου δικηγόρου και το θέμα του τί αποτελεί κατάθεση και κάτω από ποιές συνθήκες μπορούν ή όχι οι ανακριτικές αρχές να παίρνουν καταθέσεις από άτομα για τα οποία 25 έχουν μορφώσει τη γνώμη να κατηγορήσουν για ποινικά αδικήματα, το γεγονός παραμένει ότι ο εφεσίβλητος κατηγορήθηκε γραπτώς, πράγμα που αποτελεί, όπως είναι καθιερωμένο στις αστυνομικές ανακρίσεις, το επιστέγασμα και το τελευταίο στάδιό τους πριν η υπόθεση παρατεμφθεί στο γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα για γνωμάτευση, τη διατύπωση των σχετικών κατηγοριών αν κριθεί ότι 30 στοιχειοθετούνται από το περιεχόμενο του φακέλου και τελικά την καταχώρηση κατηγορητηρίου στο Δικαστήριο.

30 Σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 85(1) του νόμου στο οποίο έγινε ήδη αναφορά, η διάρκεια της διαθεσιμότητας μπορεί να παραταθεί για άλλους τρεις μήνες μόνο, "αν συντρέχει σοβαρός λόγος". Το ερώτημα επομένως το οποίο τίθεται ενώπιόν μας σήμερα είναι κατά 35 πόσο η Επιτροπή, προβαίνουσα σε εκτίμηση του συνόλου των στοιχείων ενώπιόν της, συμπεριλαμβανομένων βέβαια και των στοιχείων με βάση τα οποία απεφάσισε την πρώτη τριμήνη διαθεσιμότητα, μπορούσε, στην άσκηση της δια-

κριτικής της ευχέρειας, εύλογα να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι συνέτρεχε "σοβαρός λόγος" για να διαταχθεί η παράταση της διαθεσιμότητας για άλλους τρεις μήνες.

Είναι φανερό από τα γεγονότα ενώπιόν μας ότι δεν υποβλήθηκαν στην Επιτροπή οποιαδήποτε στοιχεία που δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα. Επομένως δεν υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα. Περιπλέον, θα πρέπει να λεχθεί ότι από όσα με ακρίβεια τέθηκαν ενώπιόν της, η Επιτροπή, σαν το αρμόδιο διοικητικό όργανο, μπορούσε εύλογα να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ικανοποιείτο το ουσιώδες στοιχείο της επιφύλαξης και δικαιολογείτο, κάτω από τις περιστάσεις, η παράταση της διαθεσιμότητας του εφεσίβλητου για ακόμα τρεις μήνες. Αξίζει να τονιστεί ότι το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει στην ουσιαστική κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου και στην εκτίμηση των γεγονότων που βρίσκονται ενώπιόν του, εκτός αν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας που συνιστά υπέρβαση εξουσίας, ή παραβίαση του Συντάγματος ή νόμου. Περιττό δε να τονίσουμε ότι δεν μπορούσε με οποιοδήποτε τρόπο να υποστηριχθεί ότι υπήρξε έκδηλη παρανομία.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει και η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται.

Κάτω από τις περιστάσεις δεν γίνεται διαταγή για έξοδα.

Έφεση επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.